

Posudek vedoucího diplomové práce studentky Valentýny Kašové na téma – Trestné činy proti životu a zdraví spáchané nedbalostním zaviněním

Diplomantka si zvolila téma vypsané Katedrou trestního práva, které je stále aktuální i proto, že velká část této trestné činnosti je z oblasti dopravních nehod, které s sebou bohužel stále přinášejí oběti na životech.

Diplomová práce je logicky strukturovaná, autorka použila metodu kompilace i komparace, nejsou v ní žádné zásadní nedostatky a je rozdělena kromě úvodu a závěru do sedmi základních kapitol. Rozsah použité literatury lze považovat za dostačující.

První kapitola je velmi obecná, a pokud jde o druhy trestných činů a hlavně skutkovou podstatu trestného činu, zachází autorka částečně nadbytečně mimo vymezené téma.

U historického vývoje nedbalostních trestných činů proti životu a zdraví začíná autorka v 17. století a této části nelze nic zásadního vytknout.

V části třetí je vyložen pojem nedbalostního zavinění a tato kapitola je zpracována na dobré úrovni s uvedením všech podstatných znaků této formy zavinění.

V kapitole čtvrté rozebírá diplomantka jednotlivé skutkové podstaty trestných činů proti životu a zdraví spáchaných nedbalostním zaviněním, byť v jejím úvodu zachází autorka zbytečně do kvalifikovaných skutkových podstat trestných činů vraždy a loupeže, stejně jako se zabývá trestným činem opilství, což je opět částečně mimo zadané téma. U § 143 trestního zákoníku se zabývá autorka spoluzaviněním poškozeného a jeho vlivem na aplikaci kvalifikované skutkové podstaty tohoto trestného činu, avšak neuvádí průlomové rozhodnutí Nejvyššího soudu, které fakticky částečně vybočilo z formálního posuzování trestného činu jako takového. Tomuto rozhodnutí by se autorka měla věnovat při ústní obhajobě.

Nepřesné je vyjádření obsahu § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. a nejasné je pak i vyjádření ve třetím odstavci na straně 28 práce. Jinak obsahově nelze této čtvrté kapitole nic podstatného vytknout.

V části páté provádí autorka celkem zajímavý výběr judikatury Nejvyššího soudu i Ústavního soudu České republiky a tuto kapitolu lze hodnotit pozitivně.

Pokud jde o komparaci s úpravou v USA, jde sice o zajímavou „vločku“ v diplomové práci, avšak jednak obsah stran 51 až 52 jde mimo zadané téma a jednak vzhledem ke zcela jinému – angloamerickému systému práva, jde o část, která může být jen stěží přínosná či inspirativní pro naši úpravu. Polemizovat lze na straně 60 s úvahami o zpřísnování trestů pro recidivisty nebo o vyhýbání se ustanovení trestního zákona. To by měla diplomantka vysvětlit při ústní obhajobě.

V sedmé kapitole uvádí autorka úvahy de lege ferenda, kde jsou sice zajímavé myšlenky, např. o „vlastní skutkové podstatě trestného činu, který je spáchán při sportu“, avšak úvahy nejsou dovedeny do konce a navíc se dostává autorka do rozporu, kdy na straně 62 uvádí, že by vlastně stačilo, aby šlo o přitěžující okolnost, která by byla rozšířena. Ovšem podle diplomantky by agresivní chování mělo být snad přitěžující okolností pouze v dopravě?

Celkově lze tedy diplomovou práci hodnotit jako velmi průměrnou, avšak bez zásadních formálních či obsahových nedostatků, takže podle úrovně ústní obhajoby by práce mohla být oceněna známkou dobře.

JUDr. Eduard Wiplinger

V Plzni dne 25. dubna 2023